

קורס ACI מס' 1: שלוש הדרכים העיקריות

שלב ראשון בלימודי ה- Lam Rim - הדרך המדורגת להארה

על-פי שיעוריו של גשה מייקל רואק'

תרגום, עריכה והגשה

לאמה דבורה-הלה

כוכב יאיר, מרץ 2006

שיעור 4

(מנדלה)

(מקלט)

המורה הטוב

באים הרבה מורים ומלמדים teaching שונים, במיוחד פה בארץ עכשיו. המון מורים באים לפה. זה נפלא, זה ברכה נפלאה, אבל זה גם מבלבל. כל אחד מלמד משהו אחר, אז איך אנחנו נחליט מה ראוי שנקדיש לו את זמננו? כי כמה זמן כבר יש לנו בחיים האלה? אז אנחנו צריכים לבחור מי המורה. ואמרנו שצריך לבדוק היטב. זה חשוב!

חשוב בפני מי אנחנו חושפים את לבנו,
כי אנחנו עכשיו נותנים להם כוח להשפיע עלינו.

זה יותר מאשר למסור להם את חיינו, כי אנחנו בעצם מוסרים להם את כל הגלגולים הבאים שלנו. אנחנו נותנים להם להטות אותנו, ואם הם מטים אותנו בזווית 30 מעלות, זה לא כמו זווית של 35 מעלות. הם עכשיו נותנים לנו כיוון. אנחנו נותנים להם לכוון אותנו. אז מאוד חשוב לבחור אותם היטב, ולהתבונן היטב.

וכמובן, מידת היכולת שלי לבחור אותם היטב היא לגמרי פונקציה של כמה אני טהורה וכמה טהורה הכוונה שלי.

למה אני מחפשת מורה? בשביל מה אני מחפשת מורה? אם אני רוצה להגדיל את חשבון הבנק שלי, אז זה מה שאני אמצא. אם אני מחפשת להגיע להארה, אם אני מחפשת להביא ברכה ליצורים, אני אמצא מישהו אחר.

המורה משקף את המיינד שלנו.
ככל שאני טהורה יותר ועם מוטיבציה טהורה יותר,
אני אמצא מורה טהור יותר.

המורה משקף את המיינד שלנו

ברגע ש'התחנת' עם מורה או מורה - הם יתחילו לשקף לי בדיוק את מה שיש אצלי בתודעה.

- לפני שיצרתי את הזיקה ואת הקשר הזה, אני צריכה לבדוק, אז אם הוא עושה דברים שלא נראים לי, אז אני אלך למישהו אחר.

- אחרי ש'התחנת' עם הלאמה - אני מדברת 'התחנת' במרכאות, זאת אומרת בחרתי להיות תלמידה של אותו אדם - אחרי זה, כל התנהגות של המורה היא teaching בשבילי, בלי יוצא מן הכלל.

אחרי ש'התחנתני' איתם, אם הם עכשיו מפגינים התנהגות לא אתית, מה אני עושה? עכשיו אני צריכה להבין שהם מלמדים אותי. עכשיו זה בא כ - teaching בשבילי.

האם זה אומר שאני צריכה להסכים עם כל מעשה שלהם? לא! לא. אם משהו נראה לי לא מוסרי או בניגוד למוסר שהם עצמם לימדו און[תי], אז תפקידי לשאול על זה, ותפקידי **אולי לבוא ולבקש הבהרה, אבל**

**לעולם, לעולם לא לוותר על יחס הכבוד אליהם
ועל ראייתי אותם כערוץ להארה שלי - כבודהה.
הם הבודהה כפי שהוא מופיע בחיים שלי.**

עכשיו הבודהה הוזה מתנהג מוזר בשבילי, אז אני הולכת ואני מבררת, וחשוב לברר, כי לפעמים הם עושים את זה בכוונה כדי להעמיד אותי במבחן, ואני צריכה לברר למה הם מתכוונים. זה חשוב. **האחריות בסופו של דבר היא עליי.** הם המדריך, והאחריות היא עליי.

אלא שגם אם הם עושים משהו שלחלוטין לא נראה לי, אחרי שיצרתי את הזיקה, לעולם לא להגיע למקום של לאבד כבוד אליהם, או לאבד את הראייה הטהורה שלי אותם.

זאת אומרת, פה יש משהו שאני מיניתי אותם כבודהה בחיים שלי, כמי שמתקשר לי את החוכמה הנאורה, ועכשיו הם מתנהגים בצורה מוזרה בשבילי, שלא מקובלת עליי - את זה אני צריכה לבדוק ולחקור;

• מה הם באים ללמד אותי?

• מה הם משקפים לי עליי?

אם אני רואה התנהגות לא בסדר, אולי זה בדיוק מה שאני צריכה לבער אצלי? כי זה מה שהם יתחילו לעשות, הם יתחילו לשקף את המיינד שלי. אז

• לשאול שאלות - כן,

• לברר בירורים - כן,

• לעולם לא להפסיק לכבד אותם ולא להטיל ספק בהיותם המורה שלי,

כי **ברגע שנעשה את זה - קילקלנו את הקשר, שמנו שם רבב, והסיכוי הוא שזה יקשה עלינו מאוד למצוא את המורה הבא.**

לאמה ראוי לשמו ידחוף את התלמיד

לאמות יפגינו מה שצריך להפגין כדי לקדם אותנו. וזה יכול לבוא בכל מיני צורות מוזרות.

לאמות יעשו כל מיני דברים כדי להעיר אותנו, הם יעמידו אותנו במבחנים. ומי שטיפש מספיק להתיאש מהדברים האלה, לא יגיע.

למה אנחנו לא מוארים? כי המיינד שלנו לא טהור.

לאמה ראוי לשמו ידחוף אותנו ויאלץ אותנו להתמודד בדיוק עם אותן הנקודות שאנחנו באופן רגיל, קונבנציונלי, נברח מהן. זה קורה כל הזמן אצל לאמות. הם כל הזמן מפגינים התנהגות שלוחצת לאנשים על כפתורים.

קן רינפוצ'ה באחרית ימיו, הוא כבר היה קרוב לשמונים. הוא היה מנהל את הטקסים הדתיים והיה הופך את סדר התפילות, או שוכח חלק מהתפילה. ויושבים שם אנשים שכבר תירגלו שנים ומכירים את התירגול ואת המדיטציות [ואומרים:] 'סליחה רינפוצ'ה, אנחנו שכחנו את זה'. אז זו היתה מפלגה אחת.

והיה חלק אחר שמבין מה זה לאמה, והחלק הזה, אומר: **'בודהה לא מתבלבל. בודהה לא יכול לעשות טעות כי יש לו ידע-כל. הוא פרפקט, הוא מושלם. או אם הלאמה שלי בודהה, ואם הוא בחר לשבש את סדר התפילה, יש פה teaching בשבילי שאני צריכה לקבל: מה אני צריכה להסיק מכאן?'**

ישבתי שם כמה שנים וראיתי את אלה וראיתי את אלה - היחידים שהתקדמו בדרך, זה היו המפלגה השנייה.

כי עד שאת לא רואה את הלאמה כבודהה, את תקבלי את הדברים בערבון מוגבל, הם לא יחדרו אליך עמוק, הם לא יעשו את החריש העמוק שהלאמה עושה בשבילך, שבשביל זה "שכרת" אותו. את לא נותנת לו כוח. כל עוד את אומרת: "אה! התבלבלת", אז את עושה אותו בן תמותה...

מהקהל: אבל הוא באמת בן אדם. מצטערת, הוא בן אדם בן שמונים שהוא מתבלבל.

המורה: המיינד שלנו נאבק בזה, כי המיינד שלנו תקוע באי הבנה עמוקה. ובגלל זה אנחנו מתים וסובלים.

מהקהל: בן אדם שהוא מאוד מכובד שהוא בן שמונים ואם יש לנו קצת רגישות, אם הוא מתבלבל, אנחנו לא בהכרח צריכים להעיר לו, כי טבעי שבן אדם בן שמונים יכול להתבלבל, בכוונה או לא בכוונה.

המורה: בקשר לקן רינפוצ'ה, נכון שהוא מכובד ומבוגר וצריך להתייחס אליו בכבוד, אבל המפלגה השנייה שלא העירה לו, לא בגלל זה הם לא העירו לו, לא בגלל הכבוד. **הם לא העירו לו, כי בשבילם הוא לא התבלבל.**

מהקהל: אז הכל זה השתקפות שאני מייצרת.

המורה: הכל השתקפות. אז אם אני רואה את הלאמה שלי עושה סקנדל, אז אני צריכה לפשפש איך אני שומרת על האתיקה שלי. זה מה שהוא מלמד אותי. כי אני לא יכולה לקלוט 'סקנדל', לא יופיע בחיים שלי סקנדל, אם אין לי את זה בזרם התודעה שלי. לא יכול להיות! אני לא יכולה להשליך את זה.

וזה ימשיך להופיע כל עוד המיינד שלי לא טהור, אבל פחות ופחות, אם הפרקטיס נעשה נכון - וזו האינדיקציה. **אם זה פרקטיס נכון, אז הדברים האלה ילכו ויפחתו, יתרחקו ממני גם פיזית.** בעולם של הבודהה יש רק עונג בלתי פוסק.

אם למשל, ניקח את הנושא של תוקפנות:

- אני אלך ואתרחק ממקום של מלחמה,
- התקפי הזעם שלי ילכו ויפחתו,
- העוצמה שלהם תלך ותפחת,
- בהדרגה בהדרגה האנשים הזועמים מהחיים שלי יילכו וייעלמו, או שהם יעברו לקנזס, או שהם פתאום ישתנו, או שהם פתאום יופיעו לי נחמדים.

זה האינדיקציה שהתרגול שלי עובד, והלאמה הוא הקטליזטור לכל זה. הוא עכשיו משקף את המיינד שלי, הוא נותן לי הזדמנות, הוא המראה שלי. דרך מה שהוא מפגין לי, עכשיו אני יכולה לעבוד.

ככל שאני לוקחת אותו יותר ברצינות, ככל שאני יותר יכולה לראות בו בודהה, ככה יותר רצינית העבודה שלי.

דרך טובה

מהי דהרמה אותנטית? איך אנחנו נשפוט איזה teaching ראוי שנקדיש לו את זמננו? זאת סוגיה חשובה מאוד שנדונה הרבה בכתבים של הדהרמה, ואנחנו ניכנס אליה עכשיו.

מישהו בא, ואנחנו בוחרים ללכת ללמוד איתם, והם מלמדים אותנו איזושהי דהרמה. מה יכול לקרות? או שנתקדם או שלא נתקדם, נכון?

האמת העצובה היא שאם מתרגלים דהרמה שאיננה אותנטית, שלא באה מישות מוארת - לא נגיע לשום תובנות. לא נתקדם בדרכנו הרוחנית.

זאת האמת העצובה. לכן

מוטל עלינו לפתח ידע איך להבחין בין תורת אמת ותורת שקר,
והמבחן הוא: מה קורה לאורך זמן?

אם לא קורה שום דבר, אתם מתרגלים איזה מדיטציה עשר שנים, ואתם עדיין באותו מקום שהייתם, עדיין מתרגזים באותה מידה, עדיין אנשים סביבכם מנצלים אתכם, או אתם עדיין במדינה שיש בה הרבה מלחמה וכך הלאה, לא התקדמתם; או אישית, או הסביבה שלכם נשארה אותו דבר. זה אינדיקציה להתקדמות שלכם. אז מה זה אומר?

- או שהתורה לא טובה, אתם מתרגלים דהרמה לא טובה,
- או, התורה היא נכונה ותורת אמת, אבל התרגול שלכם לא טוב.

אם מתרגלים דהרמה שהיא אותנטית, שהיא טהורה, שהיא באה ממקור טהור, ומתרגלים אותה לפי הנחיות, שומרים על הנחיות המורים, מוכרחים דברים לזו. במידה שהדהרמה לא באה ממקום מואר והיא לא אותנטית או שהפרקטיס לא אותנטי, הדוגמה שנותנים בכתובים - זה כמו לנסות לחבוץ חמאה ממים.

שלושה מאפיינים של לימוד ראוי

הנה רשימה של שלוש תכונות שאנחנו צריכים לחפש ב-teaching כדי להבחין אם הteaching הוא אותנטי וראוי שנקדיש לו את זמננו:

1. מאפיין ראשון - הלימוד צריך להינתן על ידי ישות מוארת

אז אימרו אחרי:

སངས་རྒྱལ་གྱི་སྤྲུངས་པ།
sanggye kyi sungpa

Sanggye - מה זה? בודהה.

Kyi - זו מילת יחס.

Sanggye kyi - זה על ידי הבודהה.

Sungpa - זה נאמרה.

זאת אומרת, צריך שהתורה תיאמר על ידי דמות מוארת.

והסיבה אמרנו - בגלל שהמיינד הוא מאוד פלסטי, מאוד קל להשפיע עליו. אנחנו רוצים להגיע להארה, אנחנו צריכים להשפיע עליו באמצעות תורה שבאה מישות מוארת. אנחנו צמאים לידע רוחני ואנחנו באים עם המון תמימות, וקל להשפיע עלינו.

teaching שהוא לא נכון:

א. יכול להטות אותנו לזווית לא טובה וזה יכול לגרום לנו נזק לא רק לחיים האלה, להרבה גלגולים. חשוב לא להיסחף לשמה, חשוב להבחין בזה.

ב. Teachings כאלה במשך השנים הם גזעיים. teachings לא נכונים, לא אותנטיים, לא מחזיקים מעמד הרבה זמן. עכשיו, זה יכול להיות יותר ממשך החיים שלי, אבל לא לאורך הדורות. הם לא יחזיקו מעמד, כי כשזה לא עומד על הרגליים של האמת, זה לא יחזיק מעמד.

teachings שבאים מישות מוארת, שיודעת כל, הם מושלמים. אין מה לתקן אותם. הם עושים הבדל; הם מביאים אותנו להארה.

הלימוד של הבודהה

אז בואו נראה, מה כוללים ה teachings של הבודהה?

הבודהה לימד במשך חמישים שנה בהודו, עבר ממקום למקום ולימד קהלים שונים של תלמידים שונים, לימד דברים שונים לתלמידים שונים בזמנים שונים. הוא לא כתב שום דבר, רק דיבר. התלמידים שלו היו מאוד כשרוניים. אנשים שהיה להם קארמה לחיות בתקופה של הבודהה, היתה להם קארמה מדהימה. היה להם מיינד מדהים, והם זכרו כל מה שנאמר, הדברים עברו מפה לאוזן והרבה יותר מאוחר נרשמו.

בהרבה ארצות באסיה, במיוחד איפה שהאקלים חם, הם היו רושמים על כפות תמרים או דברים כאלה, והדברים האלה נאכלו על ידי הטרמיטים. אז בארצות שבהם היה אקלים חם הדברים לא כל כך נשמרו, והרבה דברים הלכו לאיבוד.

ברגע שהגיעה הדהרמה לטיבט,

- בגלל הבידוד היחסי של טיבט, ובהימליה שהיה קשה לחדור,
- בגלל האקלים הקר והיבש שמה,
- ובגלל התמיכה של המלכים והממשלות שמה בבודהיזם,
- והמנזרים המפוארים שקמו שמה,

הדברים נשמרו בצורה מדהימה.

והם גם השקיעו הרבה מאמץ לשמר את הכתבים: גם תירגמו אותם מסנסקריט, וגם הוסיפו הרבה ביאורים משלהם, וגם טרחו הרבה לשמר אותם. כמו שאצלנו היה מאמץ לקאנוניזציה של התנ"ך ולסגור אותו ולא להוסיף, לא לגרוע - גם שם היה אותו דבר.

הקאנון הטיבטי

אז בואו נדבר קצת על אוסף הכתבים שנשתמר בשבילנו על ידי הטיבטים.

אז יש שלושה אוספים בקאנון הטיבטי:

1. קנגיור

אחד נקרא

འཇམ་དཔལ་འཇུག་

Kangyur

תגידו: קנגיור

Ka - זה מלה, דברים שנאמרו על ידי הבודהה.

לפי המסורת, בדרך כלל כשאומרים 'סוטרה' - מתכוונים לדברים שהבודהה אמר בעצמו. אומרים שאמר בין 3,000 ל-4,000 כאלה. הרבה הלך לאיבוד. נשמרו רק 1,108.

מהקהל: בכלל או הטיבטים?

המורה: בטיבטית. יש כמאה כרכים של הקנגיור.

אתם רואים פה¹ את קן רינפוצ'ה יושב על הכס שלו, ופה, מה שלא רואים בתמונה, היו ספריות; היו כאלה כוכים בקיר. הכתבים שלהם, הם כותבים אותם על כאלה גווילים ארוכים וזה לא כרוך, זה אחד על גבי

¹ התאור כאן מתייחס למקדש Rashi Gempil Ling שבעיר Howell בניו גרסי, מקום בו למדה לאמה דבורה-הלה לרגלי מורה, קן רינפוצ'ה היקר.

השני, וקוראים את זה ככה.² קצת דומה בצורה לזה³ רק שזה תמיד עטוף בכד יפה. כל הקנגיור, שזה מאה כרכים, היו יושבים בכוכים ככה, משני הצדדים.

זה נדיר לגמרי. היה לנו אוסף אותנטי שהצליחו הטיבטים להבריה מטיבט הכבושה, אז גם היו שם הטאנקות האלה של ג'ה צונגקה שסיפרתי לכם, שזה היה אוצר נדיר, וגם עותק אותנטי של הקנגיור - כולו יושב שם עד היום ב-Temple.

התקופה שהבודהיזם חדר לטיבט היתה בערך בין שנת 800 לספירה עד 1,200.

מהקהל: מאיפה הוא חדר?

המורה: מהודו, מנפאל, מבנגל.

מהקהל: לפני זה לא היה בודהיזם בטיבט?

המורה: לפני זה לא היה בודהיזם בטיבט, היו להם את הדתות שלהם.

מה מכיל הקנגיור? - וזה ידע כללי שכדאי לדעת - הקנגיור מכיל מחלקות של כתבים. לכל המחלקות האלה שאני מונה כאן, יש ייצוג בקורסים של ACI.

א. **מחלקה ראשונה - Dulwa .Dulwa** - זה הכתבים על המוסר - וינאיה. זה כל הקוד של הנזירים וגם של אנשים שהם לא נזירים. יש הרבה כתבים ופרטי פרטים.

ב. **כתבים של Prajna Paramita** - אלה הכתבים על שלמות החוכמה. אלה הכתבים של מסורת המהיינה, סוטרות שנאמרו על ידי הבודהה. יש באורכים שונים: יש קצרה, בינונית, ארוכה, ומסתבר שיש גם בינונית-בינונית וקצרה-קצרה.

הארוכה היא מאה אלף שורות. אנחנו לומדים עם לאמה ארט בניו ג'רסי את הבינונית, שהיא עשרים וחמישה אלף פסוקים. אנחנו כבר לומדים אותה שש או שבע שנים, ועוד ייקח לפחות מספר כזה של שנים. עוברים לאט לאט על זה, ועל פרשנויות של זה. מקסים, נפלא.

כתבים על שלמות החוכמה מלמדים ריקות.

אז זה הסוג השני.

ג. **הסוג השלישי זה הסוטרות - אלה הם לימודים בסיסיים שהבודהה נתן, שהם בגדר ידע ציבורי.** זאת אומרת, הם לא חסויות. הבודהה נתן לימודים שהם חסויים ולימודים שהם לא חסויים, פתוחים. אז כשאנחנו אומרים 'סוטרות', אנחנו מתכוונים ללימודים של הבודהה שניתן ללמד אותם בלי שום חניכה מיוחדת או טקסים מיוחדים.

ד. **הסוג הרביעי של כתבים [טנטריים].**

אז במילה 'סוטרה' משתמשים בכמה אופנים:

- כשאומרים 'סוטרה', מתכוונים - זה דברים של הבודהה.
- אבל בתוך הדברים של הבודהה, יש סוטרה וטנטרה. אז טנטרה היא לא סוטרה, במובן [ה] זה שהיא חסויה. אז יש טנטרות שהבודהה לימד, הרבה, ולא מלמדים אותם בלי שלאמה נותן לך רשות על ידי חניכה מיוחדת.

מהקהל: [ל] שניים הראשונים כן צריכים חניכה?

המורה: חוץ מחלק קטן מן ה-Dulwa, שזה כמו נדרים של החופש שאנחנו לימדנו כשעשינו נדרים של האנשים שהם לא נזירים - הרוב הגדול של ה-Dulwa זה על נדרים של נזירים, ואותם לא מלמדים לאנשים שהם לא נזירים, בדרך כלל, אלא אם כן הלאמה מרשה.

מהקהל: זה חסוי, נכון?

המורה: זה לא חסוי במובן של טנטרה, אבל לא מלמדים למי שלא נזיר.

² במקום להפוך דפים מימין לשמאל או משמאל לימין, כנהוג במערב, הטיבטים הופכים אותם כלפי מעלה.
³ המורה מצביעה לעבר עותק "פצה" של סוטרת הלב, עטוף בכד, שנמצא על שולחן המנחה.

הפרג'נה פרמיטה זאת תת מחלקה של כל הסותרות שהבודהה לימד, והיא במיוחד ממוקדת בריקות.⁴
בקורסים של ACI יש ייצוג לכל הדברים האלה. יש לנו קורסים, כמו קורס מספר 6, שמתמקדים
בפרג'נה פאראמיטה. קורס מספר 9 מתמקד ב-Dulwa.
טנטרה אנחנו לא מלמדים במסגרת הקורסים של ACI, כי טנטרה צריך אחרי חניכה, אז את זה מלמדים
אחרי שאתם גומרים את ה-18 קורסים של ACI. יש עוד 18 קורסים טנטריים, אז יש הרבה עבודה.
אז זה בקנייור.

2. טנגיור

עכשיו יש לנו אוסף שני של כתבים, שלא נאמרו ישירות על ידי הבודהה, אלא נאמרו על ידי
חכמים גדולים שחיו בראשית האלף הראשון בהודו. הם מפרשים שפירשו את הבודהה או שהציגו
את teaching של הבודהה בצורה שהיתה נגישה בשבילנו.

כי הבודהה דיבר לקהלים שונים בזמנים שונים, ויכולה להיות סוּטְרָה שמערבבת כמה נושאים לפי הקהל
שהוא דיבר אליו. אחר כך באו אנשים שריכזו את כל הteaching על נושא הזה בפירוש אחד, או על
נושא זה בפירוש אחד. אז יש הצגות שונות שמיועדות לקהלים שונים, שהם כבר בגדר ביאור או הצגה
אחרת, שלא נאמרה ישירות על ידי הבודהה, אבל כולן מתבססות על הבודהה, מבלי להוסיף לשם שום
דבר, אלא להציג את זה בצורה שתואמת קהלים מסויימים.

אז זה נקרא טנגיור,

འཇུག་འགྲུབ།

Tengyur

אימרו: טנגיור.

זה Ten של המורה⁵, teaching, לימוד שניתן על ידי פרשנים. זה מכיל, כאמור, ביאורים של פרשנים
הודים מהאלף הראשון לספירה. עד האלף הראשון לספירה דברים לא נרשמו בצורה מסודרת.

באלף הראשון יש דור שלם של פרשנים מדהימים, הודים. מורים כמו:

- נגרג'ונה.
- אסנגה שהזכרנו אותו עוד היום כאן.
- ווסובהנדו.

מה כתב ווסובהנדו?

מהקהל: אבהידהרמה קושה.

המורה: אבהידהרמה קושה.

אסנגה כתב? הרבה כתבים חשובים: אוֹטְרָה טנטרה, רמות המאזינים, רמות הבודהיסטיות, הרבה
כתבים מאוד חשובים, ישר מפי מייטרייה.

- צ'נדֶרְקִירְטִי. צ'נדֶרְקִירְטִי כתב כתבים חשובים מאוד על דרך האמצע. דרך האמצע בבודהיזם -
הכל מתבסס על צ'נדֶרְקִירְטִי,
- דְהֶרְמִקִירְטִי - שכתב כתבים על לוגיקה.
- אַרְנִיֶדְוֶה.

יש עוד הרבה. אז זה אוסף שני. באוסף הזה יש כ-3,400 כתבים.

⁴ על פי המסורת, מחלקה זו של סותרות נגזרה על ידי הנאגות זמן קצר לאחר שהבודהה עבר לפארי נירוונה שלו, והובאה משם
הרבה יותר מאוחר על ידי מאסטר נגרג'ונה. סותרות אלו הן חלק ממסורת המהיינה, ואינן כלולות במחלקת הסותרות שמכירים
אנשי זרם התרודה, מדרום מזרח אסיה.

⁵ המילה למורה בטיבטית היא Tönpa, וההברה הראשונה בשתי המילים זהה.

- אז יש שמה ביאורים על הווינאיה, על כל הדברים שרשמנו כאן.
- יש שמה **אבהידהרמה קושה**. אבהידהרמה קושה נכתב על ידי מאסטר ווסובהנדו. היו שבעה ספרים שהיו קיימים בטרם זמנו, והוא אירגן אותם למה שנקרא 'אבהידהרמה קושה' - שזה '**אוצר החוכמה הגבוהה**'. זה ספר שמכיל teachings על קארמה; שזה קורס 5, פרק 4 באבהידהרמה קושה. קורס 8 זה על הייצוג של העולם לפי המיתולוגיה הבודהיסטית; מאיפה באים דברים? מה טהור, מה לא טהור? מה המבנה של התודעה שלנו? פסיכולוגיה בודהיסטית מופיעה שמה. איך אנחנו מבינים את העולם, איך אנחנו תופסים את העולם, איך אנחנו מגיבים לעולם, כל זה מופיע שמה.
- יש שמה **ביאורים על פראג'נה פאראמיטה**; קורס 2 הוא גם פראג'נה פאראמיטה. גם בקורס 6.
- יש שמה **Jataka Tales** מה שנקרא - **סיפורי הלידה של הבודהה**. סיפורים על גלגולים קודמים של הבודהה שהבודהה מספר, על עצמו הוא מספר. כל הסיפורים - מטרתם ללמד אותנו דהרמה דרך האופן שבו הוא פעל בגלגוליו השונים. זה Jataka Tales.
- יש שמה כל מיני **איגרות**.
- יש שמה לימודים על **Pramana**, **תפיסה תקפה**, וזה שייך ללוגיקה בודהיסטית; קורס 4 הוא לוגיקה, קורס 13 הוא לוגיקה. מה מהווה ידע תקף, מה מהווה ידע לא תקף? מכל מה שאני יודעת על עולמי, על מה אני יכולה לסמוך ועל מה אני לא יכולה לסמוך? איך אני מבינה מה שאני מבינה? מאוד חשוב.
- יש שמה גם כל מיני כתבים על מדעים שהם לא ישירות דהרמה שהם נקראים '**מדעים משניים**'; כמו על סנסקריט, כמו על רפואה, כמו על אמנות וכך הלאה. גם זה מופיע שמה.
- יש שם גם **תרגומים של כתבים שהם לא בודהיסטים**, כל מיני כתבים וודיים - גם מופיע שמה.

3. סונג בום

ואחר כך יש אוסף שלישי שנקרא -

འཕྲུལ་རྒྱུ་

Sungbum

אימרו: **סונגבום**.

אז אם האוסף השני של הטנגיור, זה כל מיני כתבים ופירושים שנכתבו על ידי ההודים הקדומים, מה שקרה יותר מאוחר מבחינה היסטורית, זה שבאו המוגולים, שזה היו שבטים מוסלמים שבאו מאיראן וכבשו את הודו ואת הארצות השכנות, והם גרמו להרבה הרס שמה; הם השמידו מנזרים, שרפו ספריות, הרגו את הנזירים, והבודהיזם בהודו ירד למחתרת ופחות או יותר נעלם למשך כשמונה מאות שנה, ונפוץ לארצות השכנות. אז הגיע לטיבט, הגיע לסין, הגיע ליפן, לקוריאה - ולא בהודו.

אז אחר כך יש תקופה ארוכה שאין יותר מפרשים הודים, כי הבודהיזם נעלם פחות או יותר מהודו וירד למחתרת. לעומת זה היה רנסנס בטיבט למשל. פה⁶ יש הרבה פרשנים טיבטים שכבר כתבו ישירות בטיבטית, לא בסנסקריט. אלה דברים מתורגמים מסנסקריט בטנגיור. פה לעומת זה, זה נכתב ישר בטיבטית, והאוסף הזה הוא מאוד גדול והוא ממשיך לגדול. עדיין יש לאמות שמוסיפים לאוסף הזה. למשל, כתבים של ג'ה צונגקפה שהוא כתב ישר בטיבטית, הם יהיו כאן.

אז עד כאן לתת לכם מושג מה מכילים הכתבים.

אנחנו דנו במה זה דהרמה אותנטית, נכון? אז דיברנו קצת על זה שהיא צריכה להיות נאמרת על ידי ישות ווארת. ונתתי לכם דוגמאות של מה מכיל הקאנון הטבטי, של כל הכתבים.

⁶ בסונגבום.

חמשת הספרים הגדולים

במנזרים מה הם לומדים? הם לומדים מה שנקרא 'חמשת הספרים הגדולים'.

מה זה חמשת הספרים הגדולים?

1. הם לומדים וינאיה.
2. הם לומדים פראג'נה פאראמיטה.
3. הם לומדים אבהידהרמה קושה.
4. הם לומדים מאדיימיקה – לימודי דרך האמצע.
5. הם לומדים פראמנה, זה לימודים של לוגיקה בודהיסטית.

זה מה שלומדים במנזרים הטיבטיים - חמש המחלקות הגדולות של ידע בבודהיזם.

מה לא מופיע פה? מה אנחנו לומדים? אנחנו לומדים לאם רים, נכון? אנחנו לומדים את הדרך המדורגת להארה על פי ג'ה צונגקה. יש מחלקה שלמה של כתבים שנקראים *Lam Rim* - של הדרך המדורגת להארה, שלא מופיעה פה, אבל הטיבטים לומדים אותם, רק שבמנזרים לא מדגישים אותם. אז אני אשים אותם פה בתור שש.

6. וזה לאם רים - זה כל הכתבים של הדרך המדורגת להארה, כגון זה שאנחנו לומדים בקורס מספר 1.

מה שהיה נהוג בטיבט זה שאת הלאם רים היו מלמדים מחוץ למנזרים. המורים היו מכירים אותם ומלמדים אותם לאנשים שהם לא נזירים. הלאם רים מכיל בתוכו את כל אלה,⁷ אז אומרים: "זה דרך שנלמד את אלה שאין להם זמן להתעמק. אלה שכבר באו למנזר ומקדישים את חייהם לכך - אותם נלמד בפרוטרוט".

אלה שלומדים את הדרך הזאת [לאם רים] - נקראים *Lamrimpa*. ה-*Pa* - זה הסיומת שעושה את זה 'אנשי קבוצת הלאם רים', ואלה שלומדים את אלה [חמשת הספרים הגדולים] - נקראים *Tsenyipa*.⁸ צְנִיפָה - שהם לומדים במדויק עם הגדרות. זה כאילו אלה שמתעמקים יותר ואלה שלומדים רק לימוד כללי יותר.

בקורסים של ACI יש לנו ייצוג של כל השש.

אז זה באשר לתורה עצמה.

עכשיו, אתם זוכרים, אנחנו מדברים על מאפיינים שצריך שיהיה לדהרמה כדי שתהיה ראויה שתקדישו לה את זמנכם. למה ראוי שנקדיש את זמננו? אז אמרנו שהמאפיין הראשון - זה שהיא נאמרה על ידי ישות מוארת, ופירטנו קצת איזה דברים יש שמה.

2. מאפיין שני - הלימוד עבר ניקוי מסילופים

པདྨ་ཏེན་ལ་པེ་པ།

Pandite Ten la peb pa

פה מי שלמד קצת טיבטית, אתם בטח לא מזהים את אלה, נכון? כי אלה אותיות הפוכות. למה הם הופכים אותן? זה סנסקריט. פה כתוב פְּנְדִיטָה - שזה מילה בסנסקריט של חכם.

אז תחשבו! הבודהה לימד לפני 2,500 שנה. במשך כמה מאות שנים זה עבר בעל פה. מורים לימדו מאחד לשני. מה הסיכוי שייכנס שיבוש?

מהקהל: הרבה.

המורה: עצום.

⁷ חמשת הספרים הגדולים שנלמדים במנזרים.

⁸ השם בא מן המלה הטיבטית Tsen nyi - שפירושה 'הגדרה'.

**מישהו משבש דבר אחד, התלמיד שלו משבש עוד דבר אחד,
ועוברים כמה דורות ואי אפשר להכיר את זה בכלל.**

וזה קורה כל הזמן. כל כמה מאות שנים מתברר שנהיה סלט גדול וצריך מישהו כמו ג'ה צונגקפה, שיקום וינקה ויסדר את הדברים.

כשתורה עוברת במשך הרבה מאוד שנים, התהליך הזה נחוץ כל פעם שיחזרו עליו, כל פעם שתהיה איזו סמכות גדולה, איזה חכם גדול שיסדר את הדברים. וג'ה צונגקפה היה מן חכם כזה, וכל כמה מאות שנים היה כזה. אז יש פה את התהליך הזה של ניקוי של השחתות, ניקוי של סילופים.

מהקהל: את אמרת שרק אלף שנה אחרי שהבודהה אמר את מה שהוא אמר שרשמו. יכול להיות שזה לא נכתב בדיוק כמו שהבודהה אמר?

המורה: הרבה סוטרות פותחות במלים: "כך שמוע שמעתי". זה הרבה פעמים מהווה אינדיקציה, גושפנקה, שהבודהה נתן או קיי לתיאור הזה, שזה נאמן. זאת המסורת, שאנשים שהעבירו עד אז היו מבריקים ביותר והעבירו אותם במדויק.

יחד עם זה, גם כשהדברים עוברים במדויק, כשמסתכלים בכתבים הטיבטיים, מכיוון שהם חרטו על לוחות של עץ, החרטים לא היו בהכרח הסופרים, אז יש שמה המון שגיאות כתיב; פתאום מופיעה מלה והיא לא מתאימה, וכדי להבין את המשפט מוכרחים לעשות החלטה שזה טעות של החרט, וזה קורה כל הזמן. אנחנו לומדים את הפראג'נה פאראמיטה עם לאמה ארט מתוך כתבים מקוריים, אז הרבה פעמים צריך לתקן את הסוטרה. יש שם טעויות.

וגשה מייקל, שמקדיש את חלק ניכר מחייו לתרגום לאנגלית של הכתבים מטיבטית, הוא נלחם בזה כל הזמן. ויש בלי סוף דברים כאלה, ואנחנו קוראים את זה בשתי שניות, מקדיש לפעמים שעות על כל אחד כזה להחליט מה זה. כדי שנוכל לקבל את הכתבים.

דוגמאות לסילופים

אז דוגמה לסילופים שמתגנבים לדהרמה, וזה חשוב כי אתם תשמעו את זה כל הזמן:

- **נירוונה זה להתמזג אל תוך הכלום.** יש מן רעיון כזה: אנחנו הופכים לכלום, או מתמזגים אל הכלום. זה לא teaching שהבודהה נתן. זה מעולם לא נאמר על ידי הבודהה. זה סילוף.
- מה זה נירוונה? מצב של סילוק מוחלט ופרמננטי של כל הנגעים הרוחניים, בלתי הפיך. סילוף, היפסקות מוחלטת של כל הנגעים הרוחניים שלנו.
- סילוף מאוד חשוב אחר שמתגנב - **ריקות זה אומר שאין שום דבר.** סילוף גדול, מסוכן מאוד, מסוכן מאוד. אנחנו נדבר על זה יותר.
- סילוף אחר - **אין באמת גיהנום. זה רק איזה מצב פסיכולוגי של סבל שיש בעולם הזה, וזה מטאפורה.** זה לא נכון. בדיוק כמו שהחדר הזה הוא עכשיו ממשי בשבילי, ככה לאותו אדם שיש לו את הקארמה האומללה של למצוא את עצמו בגיהנום - הגיהנום ממשי בשבילם. בדיוק כמו שזה ממשי ההוא ממשי, ובדיוק כמו שזה ריק - ההוא ריק. בדיוק כמו שזה בא מהקארמה, זה בא מהקארמה, אבל אין פירושו שאינם קיימים. ריקות של העט - אין פירושה שהעט לא קיים. זה סילוף.
- או סילוף אחר - **המטרה של לימודי דהרמה או של מדיטציה זה להרגיש טוב או לעשות אותנו אדם נחמד יותר,** לעשות אותי אישה נחמדה יותר, בעלת לב טוב. לא נכון! זאת לא המטרה של דהרמה. זה תוצאת לוואי שקורית, אבל זאת לא המטרה.

המטרה של דהרמה זה להוציא אותנו מסבל ולהביא אותנו להארה. המטרה של דהרמה, היא להביא אותנו להארה, לנצח את המוות, להוציא אותנו מכל סבל ולאפשר לנו לעשות את אותו דבר לאחרים. זה המטרה של דהרמה. בשביל זה הבודהה בא. הוא לא בא ללמד חמישים שנה ונדד בכל רחבי הודו, ולא ישב תחת עץ הבודהי שש שנים, כדי שאנחנו נהיה רגועים יותר. צריך הרבה פחות בשביל זה. זאת לא

המטרה של דהרמה, ונדבר על זה עוד מעט קצת יותר. המטרה היא להביא אותנו למקום שאנחנו באמת יכולים להביא ברכה לזולת, זה המטרה של דהרמה.

כאמור, התכונה השנייה זה שבאו הפנדיטות וניקו סילופים, אז

1. **התכונה הראשונה של תורה - זה שהיא צריכה להינתן ממקור אותנטי, על ידי ישות נאורה.**

2. **שנייה - שהיא עברה תהליך של ניקוי סילופים.**

3. **מאפיין שלישי - הדרך בדוקה ואכן עובדת בפועל**

תכונה שלישית - היו מתרגלים שצעדו בדרך והגשימו אותה. יש ראיות שמתרגלים שהלכו בדרך הזאת מימשו אותה.

བྱུབ་པའི་སྤྲུལ་སྐྱོད་ལ་འབྲུངས་དང་རིམ་གྱིས་བསྐྱོད་པ།

druppay tukgyu la trung dang rimgyi gyupa

התכונה השלישית זה שה **teachings עובדים**. אתם צריכים ראייה שזה משהו שעובד. לפני שאתם הולכים ומקדישים עשר או עשרים שנה מחייכם למשהו שאחר כך מתברר שהוא לא עובד.

איך תבדקו שזה עובד, אם עוד לא עשיתם את זה על עצמכם? אתם צריכים מישוהו אחר שעשה את הדרך והגיע לאנשהו, והתקדם בה.

אז זה מאוד חשוב, שהיו אנשים שהשתמשו בדיוק בדרך הזאת, צעדו בשלבים האלה והגיעו לתובנות, והגיעו להארה; עשו את הלימוד, את ההרהור, את ההגייה, את כל השלבים שבדרך והגיעו. בלי זה,

**אם אין לכם שום ראייה שהתורה הזאת עובדת,
לא ברור שראוי שתקדישו לה את חייכם.**

מישהו אומר: 'אם אתם תשבו ותעשו מדיטציה כזאת, החיים שלכם ישתנו'. או שכן או שלא. תראה לי הוכחה שמישהו עשה את זה וזה עבד.

אז אלה הן שלושה התכונות של דהרמה שהיא ראויה.

מהקהל: סנגהה בעצם, שאתה רואה שם אנשים מתקדמים שעשו את הדרך ואתה מכיר אותם נגיד בנקודה x ואתה רואה אותם בנקודה y, לא משהו כזה?

המורה: זאת אפשרות אחת, אבל זה ייקח זמן, זה ייקח הרבה זמן לפעמים. אתה נגיד מכיר אותם, ואחרי עשר שנים פגשת אותם ואמרת: 'וואלה! זה עשה דרך, אז אני אלך בדרך הזאת', אבל אולי זה לקח לו עשר שנים, ובינתיים מה אני אעשה עשר שנים? זו דרך אחת.

דרך שנייה - אתה אומר: 'את מכירה מישהו שעשה את הדרך הזאת והוא עכשיו אדם מתקדם?', ואני אגיד לך: 'נהנה, תלך תפגוש את כך וכך', ואתה הולך ופוגש אותו ואומר: 'או קיי! באמת התרשמתי'. זה דרך אחרת.

מגוון של דרכים למגוון אנשים

מהקהל: זה לא עניין של קארמה? תרגול מסויים יעזור לכן אדם אחד ויכול לא לעזור לכן אדם אחר?

המורה: זה לגמרי נכון. זה לגמרי נכון שלאנשים שונים מתאימים תרגולים שונים, וקארמה מובילה אנשים למורים שונים, וזה נכון. לא כל מורה מתאים לכל תלמיד. **לכל תלמיד יש את המורה שלו, ולכל מורה יש את התלמידים שלו. בשביל זה יש הרבה מורים.**

גם הבוודה לימד הרבה אספקטים של דהרמה; הבוודה לימד את ההיבט הצר, את הבינוני, את ההיבט הרחב. הבוודה לימד סוגים רבים של מדיטציות, הבוודה לימד סוטרות ולימד טנטרה, מגוון עצום של teachings שהבוודה עצמו נתן, בגלל ההבנה שלאנשים שונים יש צרכים שונים.

לא רק זה! לא כל אדם בשל לדהרמה. יש אנשים שהדרך שלהם היא לא דרך הדהרמה, כרגע. בגלל זה יש דתות שונות. חשוב שיהיו דתות שונות, כי לאנשים יש צרכים שונים. כל עוד יש אנשים שנצרות מועילה להם, תהיה נצרות בעולם. כשלא יהיו יותר אנשים שנצרות מועילה להם, אז הנצרות תיכחד, והיו הרבה דתות שנכחדו ויש דתות שעדיין קיימות, כי עדיין יש אנשים שמפיקים תועלת מן הדתות האלה, שמתקדמים בדרכם הרוחנית מן הדתות האלה.

וחשוב להבין את זה.

לי כמתרגלת בודהיסטית, חשוב לתמוך בכל דרך רוחנית של כל אדם אחר, כי זה מה שיוצר לי את הקארמה, שלי יהיו מורים בדרך שלי; אם אני אתנגד או אפריע למישהו בתרגול הרוחני שלו, אני קוטעת בעצם את הדרך שלי.

אז זה מאוד חשוב. הכבוד הזה לריבוי של דרכים ולריבוי של דתות, גם לריבוי של זרמים בתוך הבודהיזם, מחוץ לבודהיזם, מאוד חשוב. אנשים שונים יש להם צרכים שונים, ותודה לך על השאלה.

מהקלה: אבל זה לא סותר את הכללים האלה שהראית? זאת אומרת, הכללים האלה למשל, אני רוצה להבין, הם לא אומרים שכתבי הקודש של הנצרות הם לא מתאימים?

המורה: א. הם לא אומרים את זה.

הם אומרים לך: 'לך תבדוק אם יש אנשים שצעדו בדרך הזאת והגיעו להארה'.

עכשיו, אתה יש לך קארמה לשבת ולשמוע את הדברים האלה. לאנשים אחרים אין את הקארמה לשמוע את הדברים האלה, אז אתה שומע איזשהו ייצוג, ועוד רחוק מלמצות את הנושא, אבל אתה שומע משהו על מה זה הארה. אז עכשיו אתה רוצה לבדוק האם יש אנשים שהלכו בדרך הזאת והגיעו להארה, ואתה יכול להשוות בין דתות אחרות. ולכן, אם לי יש רעיון מה זה הארה ואם דת אחרת לא מביאה אותי לשמה לפי ההבנה שלי של הארה, אז אני לא אלך לשם. אני אלך לפה, כי לי כבר יש הבנה אחרת.

התלמיד הטוב

- דיברנו על התכונות של המורה.
- דיברנו על התכונות של התורה.
- עכשיו אנחנו צריכים תכונות של התלמיד.

מה צריך שיהיה בתלמיד כדי שהוא יצליח בלימוד?

הרשימה שאני אתן לכם עכשיו, לקוחה מתוך כתב ביאור שנכתב על ידי חכם גדול בשם **Aryadeva**, והוא היה מורה גדול בנושא של ריקות ובנושא של תורת האמצע - המאדימיקה, והוא חי מיד אחרי נגרג'ונה, זאת אומרת באלף הראשון מתישהו. הוא נחשב חכם מאוד גדול, לאמה מאוד גבוה. אריידווה, הוא היה הודי. אז הוא נתן לנו את האפיון הבא של תלמיד כדי שיצליח.

א. בעל/ת ראש פתוח

Surme - צריך להיות עם ראש פתוח.

ཤུགས་ལྷན་པུས།

surme

זה אומר שהוא

**צריך לבוא אל ה-teaching בלי איזה דעה מוקדמת או קדומה
מה ה-teaching צריך להיות,**

כמו שהצעתי לכם אתמול: "אל תבואו ותשבו פה ותשוו כל הזמן, כי אז אתם לא מקבלים את ה-teaching". עוד לא קיבלתם teaching וכבר אתם משווים אותו! אז חשוב מאוד לבוא עם ראש פתוח; בואו ניפתח למה שהמורה נותן, מה שהבודהה נותן, ולא עם איזה דעה מוקדמת מה אני צריכה לקבל ואם את זה אני לא אקבל אז זה לא! אז זה דבר ראשון.

ב. אינטליגנטי/ת

התכונה השנייה - הוא צריך להיות *Lo Den*. חזרו אחרי:

ལོ་དང་

Lo Den

Lo - זה מיינד, תודעה.

Den - זה בעל.

בעל תודעה.

למה מתכוונים? שיש לו שכל. לו דין - זה אינטליגנטי, אז חייב להיות אינטליגנטי, חייב להיות מישוה שמבין דבר. אז זה תנאי הכרחי בדרך להארה.

תגידו: 'מה [עם] מי שנולד לא כל כך אינטליגנטי?'

קשה לו בחיים האלה להגיע להארה. בחיים האלה אין לו תנאים טובים;

- מי שנולד עם פיגור שכלי, אז התממשה לו קארמה קשה בחיים האלה.

- מישוה שנולד באחד מהמחוזות התחתונים איפה שאין teaching של דהרמה.

- יש המון המון יצורים עם קארמות מאוד קשות.

לא כל אחד זוכה לקארמה המדהימה שיש לנו ללמוד דהרמה ולהבין אותה. זה מאוד נדיר, מאוד מאוד נדיר. זה תוצאה של המון חסד שעשינו לאנשים בעבר.

**כדי לשחרר את עצמנו מסבל, חייבת להיות יכולת של חשיבה אינטליגנטית של
בחינה של דברים, יכולת של חשיבה בהירה, יכולת ניתוח.**

הרבה מהמדיטציות שלנו הן מדיטציות של ניתוח - יכולת של לחשוב באופן הגיוני ולהגיע למסקנות הגיוניות, ואחר כך ללכת בעקבות אותן מסקנות.

בפולמוסים בבודהיזם, יש לנו המון הוכחות לוגיות. הוכחה לוגית בודהיסטית היא לא תקפה אם אני לא מתחילה מנקודה שהיריב שלי מסכים איתי עליה. אנחנו חייבים להתחיל ממקום ששנינו מסכימים עליו, אחרת אין על מה לדבר. אין בסיס.

מתחילים מאותו בסיס והולכים עם הגיון לוגי טוב - וזה לא קל - והולכים צעד צעד צעד, מתקדמים צעד צעד. וחשוב שבכל שלב נברר ששנינו עדיין בהסכמה. אם מגיעים למסקנה, באופן לוגי, ועכשיו הוא לא מקבל את המסקנה, כי זה סותר רעיון מוקדם שיש לו - אז אין על מה לדבר. אדם כזה לא יכול לשחרר את עצמו מסבל.

מהקהל: כי הוא חוזר על אותו מקום.

המורה: חוזר לאותה דעה קדומה שיש לו, שהיא שגויה ושלא משרתת אותו.

מישהו זורק איזה רעיון ונגיד שאני מבינה שהוא שוגה, אז אני אומרת: 'בוא נראה! לזה אתה מסכים? לא! לזה אתה מסכים? לא!' אז אנחנו חוזרים אחורה עד שאנחנו מוצאים מקום ששנינו מסכימים. שנינו מסכימים שהשמש זורחת בבוקר, או קיי? עכשיו נלך מכאן. ואנחנו הולכים צעד צעד צעד צעד צעד, ושנינו מגיעים ביחד, תוך הסכמה, למסקנה, אלא שהמסקנה נוגדת איזה דעה קדומה שיש לו. אם עכשיו, אחרי שלקחתי אותך צעד צעד, עכשיו את לא מקבלת את המסקנה - אז אין לנו על מה לדבר. אני לא יכולה לעזור לך. אז

**צריך שיהיה את האינטליגנציה הזאת לעשות ניתוח הגיוני,
ונכונות להישאר עם המסקנה!**

זה לא קל, וזה להרבה אנשים אין. על זה מדברים פה - על האינטליגנציה הזאת, היכולת הזאת לנתח ולהישאר קונסיסטנטים עם המסקנה. ללכת באופן אינטליגנטי, ולהישאר עם המסקנה וליישם אותה עכשיו בחיים שלי. אז זו התכונה השנייה.

ג. בעל/ת שאיפות רוחניות

תכונה שלישית, אז חזרו אחרי:

དུན་ལྟེན་པ་
dun nyerwa

Dun - פירושה משמעות או מטרה.

Nyerwa - זה לשאוף.

אז מה זה לשאוף למטרה? זה

מישהו שיש בו אספירציה, יש בו כמיהה למטרות רוחניות נעלות.

כי יכול להיות אדם שהוא עם ראש פתוח, מוכן להקשיב, שהוא אינטליגנטי, הוא יכול לחשוב בהגיון, אבל אין לו עניין ברוחניות. מכירים כאלה? אם באתם לאוניברסיטאות, תמצאו הרבה כאלה. כן, הרבה פרופסורים - הם מבריקים, יש להם הרבה אינטליגנציה, הם מוכנים לשמוע ולהקשיב וראש פתוח - אבל לא מעניין אותם; הם מעוניינים בעולם הזה.

אז צריך שתהיה כמיהה למטרות רוחניות נעלות. שני הראשונים בלי השלישי לא מספיק. השלישי בלי הראשונים גם לא מספיק. בלי שיש לך עניין בלהתקדם מבחינה רוחנית, אתה לא תעלה על דרך רוחנית. האופן היחיד שבו תעלה על דרך רוחנית, זה שיש לך עניין לעשות את זה; רצון, שיש כמיהה, התעניינות, עניין.

יש פה עוד אספקט במספר 3, וזה:

יש עניין בדרך רוחנית, ויש נכונות להשקיע מאמץ בדרך רוחנית.

זאת אומרת, אתה גם מעוניין בדרך וגם מוכן להשקיע שם מאמץ. אז זה: מוכן להשקיע, מעוניין להשקיע. והרבה פעמים זה מאמץ רב. הרבה פעמים אני עושה את הניתוח האנליטי ומגיעה למסקנות שאני צריכה לעשות שינוי גדול בחיי. ואם אתם עושים את שיעורי הבית שלכם על תפנית, אתם תגיעו אולי לכל מיני מסקנות כאלה.

מהקהל: מה זאת אומרת מוכן להשקיע? כלומר איך זה בא לידי ביטוי?

המורה: אז זה אומר שאם פגשתי את מורה הלב שלי, שאני אצטרך ללכת בעקבותיהם.

מהקהל: להתמסר.

המורה: להתמסר. ויש כל מיני דרכים ללכת בעקבותיהם, ומגיע שלב ראוי שאני ארצה להיות איתם כל הזמן. זו דוגמה. זה לא אומר שזה רלוונטי לגבי כל אחד מאיתנו. ואני מכירה הרבה אנשים כאלה איפה שאני מסתובבת, ב-Diamond Mountain. 'דימונד מאונטיין' ממוקמת באמצע המדבר, איפה שאין שום דבר; אין מסעדה אחת ראויה לשמה, יש חנות אחת של גלידה שמה, וגם היא במרחק של רבע שעה נסיעה. זה כל מה שיש שמה.

מקום חם נורא בקיץ, קר נורא בחורף, קר בלילה. אין מבנים, שני בתי שימוש בשביל מאה חמישים אנשים. לא נוה, לא נוה. קוצים ודרדרים, אין מקום ראוי לשמו להתפרקד לך בחוץ, אין כלום. זה נכונות להתמודד, להשקיע מאמץ כשאתה מבין את המטרה ואתה שואף לה והתחברת לזה, ואתה משקיע את העבודה.

כלי ראוי

אדם שיש בו את כל הדברים האלה ומיישם אותם, הוא מקבל שם בטיבטית, הוא נקרא, אימרו:

ཉལ་པོ་ལུ་

Nyen po nu

Nyen Po Nu - זה מי שיש לו את כל התכונות, תלמיד שיש בו את כל המרכיבים האלה. אנחנו קוראים לזה בעברית 'כלי ראוי'. אדם כזה הופך לכלי ראוי; הוא הופך לקנקן שלתוכו אפשר עכשיו למזוג את התורה וזה יביא ברכה, וזה יביא תוצאות.

מהקהל: למעשה שלושת אלה, הם הפוכים לשלושת הפגמים של הקנקן.

המורה: בוא תגיד לנו.

מהקהל: הראשון צריך שיהיה לו ראש פתוח, הפוך מהסיר ההפוך. והשני, הוא צריך מבחינת האינטליגנציה שהוא יישאר עם הידע. וכשאת הולכת איתו, מבחינת הדוגמה, שהוא יוכל להמשיך עם זה הלאה ולא יחזור להתחלה כי אז כל הידע נזל ממנו

המורה: יפה.

מהקהל: השלישי, יש לו את שתי היכולות, אבל המיינד שלו, הרצון שלו לקחת את זה לכיוון הזה ולא למקום אחר. הוא לפני תפנית ואז הוא ישים את הדבר הזה

המורה: יפה מאוד, יפה מאוד.

מהקהל: לא צריך להיות לתלמיד איזושהי תכונה שמאפשרת לו להתמסר למורה בתור חלק מה[תכונות]?

המורה: אני הייתי אומרת שזה בתוך 3. ברגע שיש לו עניין בדרך והוא מוכן להשקיע מאמץ, הוא רוצה להבין איך הוא יתקדם.

(מנדלה)

(הקדשה)